

6 VELIKÝCH

VELIKÝCH

VELIKÝCH

ANDĚLŮ

Mary Jo Pennington

Transcript of a video interview with Sid Roth into Czech:
6 BIG BIG BIG ANGELS by Mary Jo Pennington

Upravil a Přeložil:
Lubomír Zimmer

Následuje svědectví sedmiletého děvčátka Viktorie (což není její opravdové jméno), která spadla z přibližně 5 metrového žebříku přímo na betonovou podlahu, ale našli ji ležet na zemi bez jakékoliv újmy na zdraví. Viktoria svědčila o tom, že než dopadla na zem, tak ji chytlo šest „velikých, velikých, velikých andělů, a vyletěli se mnou nahoru do nebe.“ Tohle bylo její první vytržení do nebe, když měla 4 a půl roku a od té doby jich měla mnohem víc. Viktorie je vnučkou paní Mary Jo Penningham (přezdívaná Viktorií jako „Majo“) která o těchto zážitcích napsala knihu společně se svým manželem Donem Penningtonem nazvanou: „6 VELIKÝCH VELIKÝCH VELIKÝCH ANDĚLŮ“ „6 BIG BIG BIG ANGELS.“ Následuje přepsaný záznam s Mary Jo Pennington (Majo) odvysílaný z Křesťanského televizního programu: „Its Supernatural“ s moderátorem Sid Rothem:

„Jeden z těch osmi chlapců a děvčat, které potkala v nebi, byl jeden malý chlapec. Řekla nám o něm, že na zemi ho jeho nevlastní otec zastřelil velmi „dlouhou, dlouhou, dlouhou“ zbraní, a k tomu ještě tři policisty.“ Byl to velmi „zlý, zlý, zlý člověk, protože zastřelil tohoto chlapce, přímo do obličeje.“

V nebi tohoto chlapce viděla, jak si hraje s malou červenou stříkáč pistolkou. Zjistili jsme z novin, o koho se jedná, o tomto případu totiž psali v každých novinách. Psalo se tam o chlapci, kterého jeho nevlastní otec zastřelil pistolí a k tomu i tři policisty. Dostalo se to do novin hlavně proto, že zastřelil tři policisty. Také to odvysílali v televizních novinách. Tuhle malou plastickou stříkáč pistolku mu nakonec dali do rakve a pohřbili ho spolu s ní, protože to byla jeho nejoblíbenější hračka. Den předtím než byl zastřelen mluvil se svojí babičkou po telefonu a ptal se jí, jestli v Ohiu nenechal svoji pistolku, když se stěhovali do Kalifornie. Babička ho ujistila, že mu tu pistolku poslala poštou. Když tahle pistolka dorazila do Kalifornie, byl už mrtvý a tak mu ji dali do rakve. Viktoria v nebi s tímto chlapcem mluvila a dala mu přezdívku „boucháček“, protože věděla, že jeho nejoblíbenější hračka byla tahle malá červená stříkáč pistolka. Tohle ale Viktoria nemohla přirozeně vědět, na zemi se mezi sebou vůbec neznali. Vše co viděla, byl tento chlapec, jak si v nebi hraje s červenou stříkáč pistolkou v ruce. Věřím tomu, že když tohle byla touha jeho srdce, tak Bůh mu ji splnil, tak jak se to píše v Bibli: „*Těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého.*“ Žalm 37:4 KR

Tyhle děti mají nádherné pokoje, do kterých jdou poté, co jsou uzdraveny a je jim ukázán celý Boží plán spasení. Moje matka a bratr zemřeli dva roky před tím, než tam šla Viktoria. Ježíš v nebi přišel do jejich dětského pokoje, všechny objímal a potom společně tančili a zpívali. Řekla, že Ježíš tam objímal celou naši rodinu. Její matka se jí zeptala: „Koho tam přesně objímal?“ Řekla, že objímal mého bratra, otce, matku „a syna od Majo.“ Matka se jí znovu zeptala: „Koho? Syna od Majo? Majo ale žádného syna nikdy neměla.“ „Ježíš objímal krásného, krásného syna od Majo.“ Nejdřív si myslela, že se Viktoria spletla a myslí tím mého bratra, tak se jí zeptala: „Máš na mysli strýce Harryho, že?“ „Ne, krásného, krásného syna od Majo myslím.“ A najednou mi to došlo, že asi před 35 roky jsem byla na potrátu, tehdy jsem si ještě neuvědomovala, že to je hřích. Tohle ale Viktoria nemohla vědět, protože jsem o tom nikomu kromě své matky neřekla. Nikdo to nevěděl. Moje matka zemřela dříve než vůbec Viktoria přišla na svět. Zeptala jsem se Victorie, co si tyhle potrácené děti myslí o svých matkách. Řekla mi: „Majo, tyhle děti budou vždycky milovat svoji matku a jejich matka bude vždycky milovat svoje dítě.“

Viktoria řekla, že ji Ježíš vzal někam poblíž trůnu, kde byla místnost s: „velikým, velikým, dlouhým stolem a na něm byl veliký svatební dort až do oblaků.“ To byla ve skutečnosti místnost, kde bude svatební večeře Beránka. Další, koho viděla, popsala jako „vznešenost nebe“, a jeho vousy sahaly dolů až do církví a po těch vousech mu stéká olej a teče až do těch církví. Když jsme se jí na to zeptali, řekla nám, že to znamená, že on rád zaopatřuje tyhle církve a krmí je. Našli jsme to později v knize Žalmů: „*Píseň stupňů, Davidova. Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratři v jednomyslnosti přebývají! Jako mast výborná na hlavě, sstupující na bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho. A jako rosa Hermon, kteráž sstupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání i života až na věky.*“ Žalm 133:1-3 KR

Dříve než jsou tyhle děti vzaty do svých pokojů, tak jsou na takovém velikém místě, kde jim ukáží celý plán spasení. A je jich tam podle Victorie velmi mnoho, když jsme se jí ptali, kolik jich tam asi je, tak nám řekla, že kolem 70 dětí. To je pro ni veliké číslo. Řekla nám, že tyhle děti se nejdřív posadí před takovou velikou obrazovku, která je veliká jak celá oblaka. Nejdřív viděly, jak se narodil Ježíš a pastýři ho tam uctívali, podle toho se učí, jak uctívat Ježíše. Poté vidí naprosto celý život Ježíše. Když viděly, jak ho bijí, tak z toho byly všechny smutné. Když ho pak viděly jak je ukřižován, tak plakaly, ale když potom vstal z hrobu, tak začaly jásat, hlasitě se radovat a křičet: „Hurá, on žije...on žije!“ a kutálely se radostí po zemi. Dokonce vědí kdo je jejich otcem, i když to ta matka, která je na zemi, sama znát nemusí.“

(pozn. překladatele: Bůh pláče i v nebi: „*V skryších plakati bude duše má pro pýchu vaši, a náramně kvíliti bude. Potekou, pravím, z očí mých slzy, nebo zajato bude stádce Hospodinovo.*“ Jeremjáš 13:17 Den, ve kterém již žádné slzy nepotečou, začne po posledním soudu u velkého bílého trůnu, po tisíciletém království, kdy Bůh dokončí všechny věci. „*A Bůh SETŘE KAŽDOU SLZU... neboť první věci pomínuly. A Ten, který SEDEĽ NA TRŮNU, řekl: HLE, ČINÍM VŠECHNO NOVÉ.*“ Zjevení Janovo 21:4,5 NBK)

„Když Viktoria odcházela z té části, která je určená pro děvčata, tak šla, aby prozkoumala, v které místnosti jsou chlapci. Po cestě venku vzala do hrsti nádherný zlatý prach, který tam je všude po celém nebi. Potom se dívala zvenku přes okno do jedné místnosti a uslyšela takovou hudbu, jakou ještě nikdy na zemi neslyšela; byla to opravdu nádherná hudba. Přes tohle okno viděla uvnitř dospívajícího chlapce, jak píše píseň a Ježíš mu s psaním téhle písně pomáhal. Řekla, že z Ježíše vycházela sláva Boží v různých barvách, takže ta místnost neustále měnila barvy jako barva duhy. Tyhle barvy ale vypadaly, jakoby byly samy o sobě život.“

Když vešla dovnitř, tak ji Ježíš a ten chlapec požádali, jestli by jim neopravila starý hudební nástroj, který byl zlomený na dva kusy. (pozn. překladatele: Percy mluví o tom, že viděl v nebi zlomený stůl, který symbolizoval zlomené společenství křesťanů na zemi.) Viktoria tedy natáhla svoji ruku směrem k tomuto hudebnímu nástroji, zatímco ve druhé ruce držela ten zlatý prach a ten nástroj se najednou okamžitě znovu zcelil. Odtud šli spolu s Ježíšem k trůnnímu sálu. Viděla, jak kolem Ježíše krouží takhle nádherná barevná duha, a když tato

duha z něho vyšla vzhůru, tak se setkala s duhou, která byla okolo Božího trůnu, a nastal výbuch barev podobný ohňostroji. Tyhle živé barvy jakoby společně tančily a řekla nám, že takové barvy na zemi nikdy neviděla.

Před tímto trůnem viděla něco jako jezero a řekla nám, že ti lidé „tancovali na vodě.“ Myslela si, že to byla voda, ale ve skutečnosti to je to, co Bible nazývá „skleněné moře“. Roztáhla ruce a začala tancovat spolu s ostatními nádherný tanec s různým otáčením se podobný židovskému tanci. Vzala jsem ji do

jednoho židovského mesiánského sboru, kde tancovali takzvanou „hanuku“. Viktoria řekla, že to je skoro přesně tak, jak tančili v nebi. Dokonce začala zpívat všechny tři písně v hebrejštině přesně slovo po slově a všichni kolem jsme se divili, odkud jen tyhle písně může tak dobře znát. Nakonec se nám přiznala, že tyto písně zpívali na tom skleněném moři.

Viktoria nám také popsala, jak si spolu s ostatními dětmi hrála v ráji. Tyhle děti skákaly do duhy a v této duze pak „letěly-plavaly“ vzhůru do oblak a na tom oblaku na ně čekala spousta malých zvířátek, s kterými si tam hrály. Potom společně s nimi sklouzávaly dolů. Na tom oblaku si mohly vybrat ze spousty druhů skluzavek, a každá končila pádem na příklad do řeky nebo do zlatého prachu atd. Takhle řeka je potom vzala zpět na místo, kde jsou všechny tyto děti pohromadě.

Vzduch v nebi je hustší než vzduch tady na zemi, je prosycen Boží přítomností a takhle přítomnost neustále proudí mezi Bohem a lidmi. Když jí Ježíš řekl: „Miluji tě, Victorio,“ tak jakoby do ní takhle podstata proudila z Ježíše, a když řekla naopak: „Miluji tě, Ježíši“ nebo „Miluji tě, Otče,“ tak takhle podstata proudila zpět k Bohu. Myslela si, že od této podstaty musí mít mokrou tvář, ale ta zůstala suchá. Krásně to prý i voní a v této proudící podstatě mohla slyšet i zpěv andělů.

Z nebe ji poslali zpět na zem a řekli jí, že bude ženou kazatelkou. Říká ale, že zatím na ní nesestoupila takhle moc ke kázání, ale že to přijde, až bude trochu víc dospělejší.“

Mary Jo Penninghan

pozn. překladatele: V knize Skutků sestoupila moc Ducha na všech 120 učedníků, včetně žen. I tyto ženy včetně Marie pak šly a kázaly Boží slovo (Skutky ap. 1:14, a 8:4). Dále se podívejme na Skutky 8:1-4. Věnujte pozornost těmto větám: „*všichni kromě apoštolů se rozprchli.*“ Saul „*odvlékal muže i ženy,*“ a „*Ti, kteří se rozprchli, prošli zemí A ZVĚSTOVALI SLOVO.*“ Dejme si otázku: „Kdo se rozprchl?“ Všichni kromě apoštolů, a to jak muži, tak ženy a tito všichni KÁZALI BOŽÍ SLOVO. Když Pavel mluvil o tom, že nedopouští „ženám učit“, je třeba nevytrhávat tento verš z kontextu. V některých synagogách byl zvyk, že se kladly otázky

z publika. Pavel měl na mysli, že některé ženy rušily tím, že začaly prorokovat a vyučovat během kázání. Proto říká dál, ženy ať se ptají doma svých mužů a ne uvnitř ve sboru. „Zdali od vás slovo Boží pošlo?“ Mluví zde o „slovu Božím“, které NEJDŘÍV přišlo k mužům prorokům. Má na mysli nové nebiblické učení, které svými nerozumnými otázkami a „novým“ proroctvím některé ženy zaváděly do církve a dokonce tímto „proroctvím“ skákaly do řeči během kázání. Proto Pavel říká, že duch proroků je podán prorokům, tedy ho mají pod kontrolou. Proroctví také obsahuje i vyučování. Bůh nás vyučuje skrze proroctví. Kniha Zjevení je plná vyučování o poslední době. Dále Pavel jasně říká: „*Chtějí-li se něco dozvědět, ať se ptají svých mužů doma. Je přece hanba, aby ženy při shromáždění mluvily.*“ 1Kor.14 NBK Netýká se to tedy zvláště vyvolených žen, jako byla třeba Priscilla, která byla dokonce spolupracovnicí apoštola Pavla (Řím. 16:3, Sk. 18:2, 26). V Kristu totiž není ani muž ani žena, musí se ale jednat o ženy zvláště svaté a naplněné Duchem svatým. „*V těch dnech zajisté vyleji ze svého Ducha na své služebníky i na své SLUŽEBNICE a BUDOU PROROKOVAT.*“ Skutky apoštolské 2:17 Čtěte dál 1 Korintským 14:29-40 NBK

Konec